

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 536/2022-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Patriciou Urbanovou, advokátkou, Sládkovičova 9, Žilina, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 61Cpr/8/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 7. júla 2022 v spojení s jej doplnením doručeným ústavnému súdu 3. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).
2. Uvedené právo mal podľa sťažovateľa svojím postupom porušiť Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“), a to prietáhmi v konaní vedenom pred týmto súdom pod sp. zn. 61Cpr/10/2021. Vzhľadom na tvrdené porušenie práv sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému konať v jeho veci bez zbytočných prietáhov a aby sťažovateľovi priznal právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur. Okrem toho si uplatnil aj právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom.
3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledovný stav veci:
4. Sťažovateľ podal 25. augusta 2021 podanie označené ako „*Žaloba o určenie neplatnosti skončenia služobného pomeru a o náhradu mzdy*“. Konanie v tejto veci sa na okresnom súde viedlo pod sp. zn. 61Cpr/10/2021.
5. Predmetné podanie okresný súd 19. apríla 2022 postúpil na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako na vecne a miestne príslušný súd. Krajský súd 28. júna 2022 vec vrátil okresnému súdu s tým, že je potrebné sťažovateľa vyzvať na odstránenie väd podania.

6. Po vrátení okresnému súdu je v súčasnosti vec sťažovateľa vedená pod sp. zn. 61Cpr/8/2022 a okresný súd uznesením z 2. augusta 2022 vyzval sťažovateľa na odstránenie väd podania.
7. Konanie nie je právoplatne skončené.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ ako dôvody na podanie ústavnej sťažnosti označil skutočnosť, že okresný a krajský súd v jeho veci úmyselne nekonajú a spôsobujú tak prieťahy.
9. Ústavný súd zdôrazňuje, že napriek uvedenej argumentácii v zmysle doplnenia ústavnej sťažnosti z 3. októbra 2022 smeruje ústavná sťažnosť výlučne proti okresnému súdu. V tejto súvislosti ústavný súd pre vysvetlenie sťažovateľovi dodáva, že vo vzťahu k okresnému súdu v záhlaví tohto uznesenia použil v súčasnosti platné označenie konania (pozri body 2 a 6 odôvodnenia tohto uznesenia).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Právo sťažovateľa namietať na ústavnom súde porušenie svojich práv vyplývajúcich z ústavy a dohovoru je upravené v čl. 127 ústavy a predpokladom pre uplatnenie tohto práva je aj skutočnosť, že o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd. O ústavných sťažnostiach rozhoduje ústavný súd v senáte, ktorý sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov (čl. 131 ústavy).
11. Podrobnosti týkajúce sa rozhodovania o ústavných sťažnostiach sú v súlade s čl. 140 ústavy upravené v zákone č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa tohto zákona každý návrh na začatie konania vrátane ústavnej sťažnosti [§ 41 a § 42 ods. 1 a 2 písm. f) zákona o ústavnom súde] ústavný súd predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa na neverejnom zasadnutí (§ 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde).
12. Účelom predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je zistenie, či sú splnené podmienky pre prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a pre meritórne rozhodnutie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde). Pokiaľ tieto podmienky splnené nie sú, ústavný súd na predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietne (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde).
13. Ak ide o konanie len na okresnom súde, to v súčasnosti vo veci sťažovateľa trvá jeden rok, pričom k dĺžke konania nepochybne prispel aj samotný sťažovateľ tým, že jeho podanie malo vady, ktoré musel okresný súd odstraňovať.
14. Zistená doterajšia dĺžka konania neodôvodňuje vyslovenie porušenia sťažovateľovho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, osobitne ak prihliadneme na už konštatovanú zodpovednosť sťažovateľa za predĺženie konania.
15. V otázke ústavne akceptovateľnej dĺžky konania ústavný súd sťažovateľa odkazuje pre porovnanie napríklad na závery uvedené v rozhodnutí vo veci sp. zn. III. ÚS 333/2022 (pozri bod 7 odôvodnenia).

16. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že sťažovateľom tvrdené skutočnosti nesvedčia o porušení jeho práv, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Nad rámec uvedeného potom ústavný súd uvádza, že ani celková dĺžka konania vrátane konania na krajskom súde v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov by v okolnostiach sťažovateľovej veci neodôvodňovala rozhodnutie o porušení uvedených práv (pre porovnanie pozri napr. II. ÚS 614/2021, bod 36 odôvodnenia). Samotný postup krajského súdu vo veci sťažovateľa, proti ktorému ústavná sťažnosť nesmerovala, pritom možno považovať za súladný s požiadavkami na rýchlú konania vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu